

Milja

Noppa

Kuristusote

2022

Merja Honkkila

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén -akatemia

Milja

Noppa

Kuristusote

2022

Merja Honkkila

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén -akatemia

I.Esipuhe

Olen Milja Noppa, 18-vuotias tyttö Länsi-Tampereelta. Aloitin Sara Hilden -akatemiassa vuonna 2010. Vuoden 2013 lopussa muutin Lahteen ja jatkoin kuvataiteen opintoja TAIKA taide ja muotoilukoulussa. 2017 kesällä muutin takaisin Tampereelle ja onnekseni sain jatkaa opintoja Sara Hildenin -akatemiassa.

Edestakaisin muuton lisäksi kouluhistoriani on suhteellisen mielenkiintoinen. Syksyllä 2013 pääsin Tammelan koulun ala-asteelle kuvataidepainotteiselle luokalle. Lahteen muuton takia vaihdoin kuitenkin tavalliselle ala-asteelle. Muutin Tampereelle takaisin, koska pääsin Juhannuskylänkoulun kuvataidepainotteiselle yläasteelle. Yläasteen jälkeen jatkoin kuvataidekouluilua vielä Tammerkosken lukiossa kuvataide- ja designlinjalla. Tällä hetkellä opiskelen Tammerkosken lukiossa toista vuotta.

Olen syventynyt opinnoissani piirustukseen, maalaukseen sekä jonkin verran valokuvaukseen. Sara Hildenin -akatemiassa olen käynyt siis arkkitehtuurin, valokuvauksen, piirustuksen ja maalauksen työpajoja pakollisen nykytaiteen työpajan lisäksi.

Kuvataiteessa minua kiinnostaa uuden oppiminen ja oman luovuuden toteuttaminen. Minua kiinnostaa sekä teknisesti taitavien ja realististen kuvien toteuttaminen, että luovuuden toteuttaminen teknisestä taidokkuudesta piittaamatta. Minua piirtämään ja maalaamaan innostaa historia sekä historiallinen taide ja arkkitehtuuri. Lisäksi ihmiset ja musiikki inspiroivat minua tekemään taidetta.

Päättötyön aiheeseen sain inspiraation vuoden 2020 pääsykoetyöstäni Tammerkosken lukioon. Siinä työssä tehtävänantona oli piirtää lyijykynällä työ, jossa hanskasta muuntautuu eläin. Tein nahkarukkasesta käärmeen ja olin työhöni todella tyytyväinen. Käärmeen piirtäminen oli minulle uutta, mutta mukavaa ja koin onnistuvani siinä. Niinpä päätin liittää käärmeen myös päättötyöhöni.

Lisäksi epäluonnollisten jopa sarjakuvamaisten kasvojen tekeminen on aina ollut intohimoni. Pidän sellaisten kasvojen piirtämisestä, joissa mittasuhteet ovat väärät; isot silmät, isot huulet, pieni nenä.

Työni teemana on myrkylliset ihmissuhteet sekä naiivius ja sinisilmäisyys niiden suhteen.

2.Valmiin teoksen kuvaus

Teos on ympyrän muotoinen. Halkaisija on n. 75 cm. Teos on tehty sekatekniikalla eli akvarellimaaleilla, puukynillä sekä tusseilla. Työ on tehty paperille, joka kestää vesiväriä ja puukynää.

Teoksessa ensimmäisenä näkyy kasvot sekä isot silmät ja niiden intensiivinen tuijotus. Lisäksi vihreä käärme kiinnittää huomion. Tausta on tumma ja liukuva eikä kiinnitä erityisesti huomiota. Työssä on vahva keskeissommittelu, jota pyöreä muoto tukee.

Kohderyhmänä ovat ihmiset, joiden ympärillä on ollut myrkyllisiä ihmisiä sekä ihmiset, joiden läheisillä on ollut myrkyllisiä ihmissuhteita. Työ kuvastaa sitä, miltä myrkylliset ihmissuhteet näyttävät muille ihmisille.

3. Työskentelyn aloitus

Teoksen pääelementit olivat minulle aika pian selvillä ja aihe ja teema tulivat myöhemmin tekemisen yhteydessä. Teema syntyi keskusteluista Merjan kanssa, sekä omista ajatuksistani työn ulkonäköön ja tunnelmaan liittyen.

Aikataulusuunnitelmaa minulla ei ollut kirjallisena missään, mutta ajattelin, että jaan sen kolmeen; ensin suunnittelu ja luonnostelu, sitten maalaaminen ja lopuksi puukynillä piirtäminen.

Haluan työlläni tuoda esille uutta näkökulmaa ihmissuhteiden katsomiseen.

Lähdemateriaalina työhön oli kuvat ja videot, joita katsoin käärmeistä. Opettelin tällä tavalla käärmeen anatomiaa ja rakennetta, jotta saan teoksessa isossa roolissa olevan käärmeen näyttämään mahdollisimman todenmukaiselta lähinnä rakenteen kannalta.

Valitsin sekatekniikan ja juuri akvarellimaalauksen ja puukynät käytännön syistä sekä siksi, että ne ovat minulle tuttuja. Vesiväreillä oli hyvä maalata pohjaväri ja rakentaa kerroksia työhön. Puukynillä pääsin rakentamaan lisää kerroksia ja keskittymään yksityiskohtiin. Lisäksi käytin ohuita tusseja muutamassa kohdassa lisäämään tummuutta ja kontrastia.

Oppimistavoitteinani oli isomman projektin suorittaminen alusta loppuun siten, että olen siihen lopulta tyytyväinen itse. Lisäksi tavoittelin aikataulun hallintaa. Halusin myös oppia työskentelyn aikana käsittelemään puukyniä paremmin.

4. Työskentelyprosessin kuvaus

Aloitin työskentelyn ideoimalla isoimpia elementtejä, joita työssäni esiintyi. Tällaisia ideoita oli esimerkiksi kissa, puu ja silmät. Nämä ideat syntyivät vastauksena pohdintaani siitä, että minkä piirtäminen ja maalaaminen on mielestäni kivaa ja hauskaa sekä minkä maalaaminen ja piirtäminen onnistuu minulta. Halusin tehdä jotain suhteellisen tuttua ja turvallista, jotta voin olla tyytyväinen työhöni.

Päädyn käärmeeseen siis aiemman työni pohjalta ja epäluonnollisiin kasvoihin, koska niiden tekeminen on mielestäni kaikista mukavinta. Halusin myös päästä tekemään yksityiskohtaisesti kasvoja ja erityisesti silmiä.

Teoksen ympyrä muoto syntyi myös aiempien töideni pohjalta. Olen joskus aiemmin maalannut vapaa-ajallani pienille ympyrän muotoisille pohjille. Ajattelin myös, että erikoisempi pohjan muoto toisi työhöni jotain poikkeavaa. Halusin työhöni vahvan keskeissommittelun ja ajattelin, että pyöreä pohja antaisi täydellisen alustan sille.

Aluksi käytin paljon aikaa suunnitteluun ja luonnosteluun, jotta saan hyvän alustan työskentelylle. Halusin, että kun aloitan maalaamisen, voin keskittyä vain maalaamiseen. Lisäksi olin hieman epävarma vielä muun muassa väreistä, joita työhöni tulisi.

Kun suunnitelma oli tehty, aloin kokeilemaan papereita ja tekniikoita, joita työssäni käyttäisin. Löysin Merjan avustuksella pian paperin, joka kestää akvarellia ja puukynän hankausta. Sitten aloin kokeilemaan esimerkiksi käärmeen työstämistä valitulle paperille. Harjoittelin muotoilua ja pyöreähkön muodon varjostamista akvarellin ja puukynän yhdistelmällä.

Yhdellä lauantai kerralla sain lopulta leikattua itselleni pohjan ja piirrettyä siihen valmiin luonnokseni kasvoista. Oikeastaan tein tämän

kaksi kertaa tuona lauantaina, koska ensimmäisellä kerralla pää oli liian suuri suhteessa paperiin. Tästä seurasi se, että käärme ei olisi mahtunut työhön.

Tämä oli siis marraskuun puolessa välissä. Sen jälkeen aloitin akvarelleilla maalaamisen, johon käytin todella paljon aikaa. Aloitin tekemällä pohjavärin kasvoille ja käärmeelle, ja sitten rakensin kerroksia ja varjoja. Myöhemmin keksin taustavärin ja lähdin rakentamaan sitä samalla kun maalasin yksityiskohtia kasvoihin ja käärmeeseen.

Keväällä aloitin työskentelyn puukynillä. Puukynillä työskentely pelotti minua hieman, koska en tiennyt oliko vesiväreillä rakennettu pohja siinä kohtaa jo tarpeeksi valmis ja hyvä. Ajattelin, että puukynän päälle ei pystyisi enää maalaamaan, joten maalauksen tulisi olla täysin valmis, kun aloitan puukynillä työskentelyn. Sain kuitenkin varmuutta Merjalta ja muilta ihmisiltä, että puukynän päälle voisi vielä tarvittaessa maalata.

Puukynillä työskentely oli minulle suhteellisen uutta. Olin harjoitellut sitä syksyllä, jotta saisin varmuutta työskentelyyn. Kuitenkin työskentelyni oli todella hentoa, en uskaltanut käyttää rohkeita värejä tai lisätä kontrastia voimakkaasti. Tämän takia, puukynillä työskentely oli todella hidasta.

Sain teoksen valmiiksi juuri ennen opettajien lakon alkamista.

5. Itsearviointi

Työni ensimmäiset luonnokset olivat vaaleita ja herkkiä kun taas valmis työ on intensiivinen sekä väreiltään, sommitelmaltaan ja elementeiltään. Työssä on syvyyttä ja voimakas kontrasti. Kontrasti ja intensiivisyys oli kuitenkin se mitä mielikuvissani näin; pääsin työlläni päänsisäisiin tavoitteisiini.

Työskennellessä opin käyttämään tekniikoita paremmin ja rakentamaan ison projektin alusta loppuun. Aikataulutus työskentelyn aikana oli minulle vaikeaa eikä onnistunut täysin. Minun olisi pitänyt tehdä itselleni kirjallinen aikataulu. Olin jakanut työskentelyn kolmeen osaan, mutta esimerkiksi suunnittelu ja ideointi veivät aluksi liikaa aikaa. Myös maalaaminen kesti oman epävarmuuteni takia haluttua pidempään.

Mielestäni valmis teos on onnistunut. Olen perfektionisti, jonka takia tuntuu, että olisin voinut jatkaa työtä loputtomiin. Teos vastaa odotuksiani ja on sellainen kuin siitä halusinkin. Prosessi siihen oli minulle suhteellisen uusi ja siksi mielenkiintoinen. Opin matkalla uutta sekä itsestäni, että tekniikoista ja taiteen tekemisestä muutenkin.

Jos nyt aloittaisin lopputyön tekemisen uudestaan, valitsisin jonkin hieman rohkeamman rakenteen työlleni. Pidän lopputuloksesta, mutta työskentelyn aikana olisin kaivannut enemmän revittelyä ja vapautta itse asettamistani rajoituksista. Lisäksi tekisin työskentelylleni paremman aikataulun.

En osaa sanoa mikä työskentelyssä oli helpointa tai vaikeinta, kaikki oli omalla tavallaan haastavaa. Esimerkiksi ideointiin oli vaikea lähteä niin sanotusti tyhjästä, mutta jälkikäteen ajateltuna se olikin helppoa.

6. Tulevaisuus kuvataiteen parissa

Tulevaisuudessa jatkan piirtämistä, maalaamista ja valokuvausta. En halua näistä itselleni ammattia, mutta aion vapaa-ajallani jatkaa tätä rakasta harrastusta. Minua kiinnostaa edelleen uuden oppiminen taiteen parissa ja sitä minulle on luvassa vielä ainakin koulussa. Lisäksi kuvataide on minulle itseilmaisun keino, jonka kautta se tulee varmasti olemaan läsnä elämässäni loppuun saakka.

Valokuvat portfolioissa ovat minun ottamiani.

